

[Socialministeren.]

skal oppebære Erstatning, ikke har naaet Myndighedsalderen. Men skulde det forekomme, ja, saa vil der utvivlsomt normalt ikke blive udbetalt Kapitalbeløb, medmindre dette Beløb er sat fast paa en Maade, som sikrer den paagældende. Men ogsaa til denne ærede Ordfører vil jeg henstille, at vi drøfter dette Problem nærmere i Udvalget, hvor man kan faa at vide, hvordan Ulykkesforsikringsraadets Praksis er, hvilke Hensyn der tages ved Afgørelsen af det Spørgsmaal, om man skal udbetale Kapitalen, forvalte denne paa den ene eller den anden Maade eller foreløbigt eller endeligt udbetale Renten.

Stegger Nielsen: Den højtærede Minister indrømmede, at Aarslønnen vilde blive fastsat til forskellige Beløb for de Personer, jeg nævnte i mit Eksempel, men det var ogsaa forskellige Karriærer, mente den højtærede Minister, der blev afbrudt. Begge de omtalte unge Mennesker har gennemgaaet en Uddannelse, den ene inden for et Fag, et Haandværk, den anden inden for Landbruget, og jeg mener, at det kan være samfundsmæssigt ligeværdifuldt, paa hvilket Omraade de to unge Mennesker har faaet deres Uddannelse. Men jeg kan se i Lovforslaget, at den ene Mand, som har staaet i Lære i et Haandværk i 4 Aar f. Eks., vil faa sin eventuelle Invaliderende beregnet efter en betydelig højere Aarsløn end den unge Mand, som f. Eks. har gaaet i Lære i Landbruget i 6 Aar. Dette finder jeg ikke rigtigt. Denne Tjeneste er af en tvungen Karakter; Samfundet har derfor erkendt, at man maa yde en Erstatning, naar vedkommendes Erhvervsevne er svækket. Men i det Øjeblik, vedkommende gaar tilbage til det civile Liv, har den Invalid, som er faguddannet — det vil sige den unge haandværksuddannede Mand —, bedre Betingelser for at kunne virke noget inden for sit specielle Fag end den unge Landmand med samme Invaliditetsgrad har inden for sit Erhverv, der netop stiller betydeligt større Krav til de fysiske Evner.

Hendriksen: Den højtærede Socialminister sagde i sin Duplik til mig, at jeg formentlig for Tiden havde Pligt til at tale om Afrustningen. Jeg forstaar ikke, hvad den højtærede Minister mener dermed. Den Pligt, jeg har til at tale om Afrustning, har den højtærede Minister paaført mig derigennem, at han har fremsat det Lovforslag, der i Dag er til Behandling, og mine Bemærkninger maa ses i Relation dertil.

Endvidere fremsatte den højtærede Socialminister nogle ejendommelige Udtalelser, idet den højtærede Minister sagde, at enten vilde vi faa Afrustning her i Landet eller Kaos, og Det konservative Folkeparti vilde saa gaa over til Nazisterne. (*Socialministeren* [Steincke]: Allerede forinden). Naa, de vilde forinden gaa over til Nazisterne. Jeg tror, jeg kan sige til den højtærede Minister, at Det konservative Folkeparti hverken forinden eller bagefter paatænker at gaa over til Nazisterne. Jeg synes, det var en Bemærkning, som den højtærede Minister ikke burde have fremsat. Nej, jeg tror, der langt snarere bliver Kaos her i Landet, hvis Det socialdemokratiske Parti ikke ganske anderledes klart og tydeligt tropper op imod Kommunerne.

Socialministeren (Steincke): Nu begynder Diskussionen jo at blive interessant, men tillige at fjerne sig en lille bitte Smule fra det foreliggende Lovforslag. Alligevel skal jeg gøre et Par Bemærkninger, først til den ærede Ordfører for Venstre.

Det ærede Medlem (Stegger Nielsen) mener altsaa, at hvis man f. Eks. aftjener sin Værnepligt som Lærer og har ofret 5—6 Aar paa sin Uddannelse, skal man have Erstatning udbetalt efter ganske de samme Regler som den, der i de 5—6 Aar har tjent Penge paa sin Gerning. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem efter at have hørt mine værdifulde Bemærkninger, særlig i det andet Indlæg, ikke havde trampet længere og længere ned i den Mose, hvor han er kommet ud paa dette Omraade, men havde benyttet for en Gangs Skyld en god Lejlighed til at nøjes med at indkassere de faldne Udtalelser — det var mine, jeg sigtede til — og saa overveje sine egne en Gang til. Men det ærede Medlem faldt for den ikke ualmindelige Fristelse til at fortsætte Tankegangen, en Fristelse, som særlig paa kommer en, naar Tankegangen er urigtig. Maa jeg da sige til det ærede Medlem, at det vil ikke lykkes ham med Udfoldelsen af sin Fantasi og sin Energi at rokke det Grundlag, der har været bærende for Ulykkesforsikringsloven under hans store Partifører Dr. Krag, det Grundlag, som ogsaa jeg har maattet acceptere, fordi det er det eneste naturlige og rimelige. Det vil ikke lykkes ham at rokke dette Grundlag, og derfor henstiller jeg til ham, at han nu indstiller Skydningen paa dette Omraade eller henlægger den til Udvalget, hvor den ikke kan gøre nogen Skade.